

BANYOLES-SERINYÀ-OLOT

Iniciem la caminada resseguint l'estany de Banyoles direcció Serinyà. Travessem la carretera comarcal a l'alçada de Lió i pugem per l'antiga carretera d'Olot. Anem per asfaltat. Passem entre Ca n'Ordís i Can Po. Després caminem a tocar els murs de noves i costoses construccions ben protegides per cameres de tv. Més endavant passem entre Can Tià de la Pipa, Can Cisó i Cal Paleta. La pujada se suavitza. En pocs minuts hem guanyat el pla d'Usall. Tenim Can Romeguera Vei (Vell) a la dreta, després Can Romeguera (la casa nova) a l'esquerra i enfront Can Ramió. Girem a l'esquerra cap a Usall. En aquest veïnat són abundosos els bullidors per on brolla l'aigua en moments de pluges copioses. Deixem el Casal i a Can Bac Nou girem a l'esquerra. Anem ara per camí de terra. Més endavant deixem a la nostra dreta l'església d'Usall. Sortim del bosc i entrem en una plana on encara es treballen els camps. Un xic enlairada, a l'esquerra, veiem Mamiquel. Tornem a transitar per bosc. L'únic roure de presència remarcable a la nostra esquerra és el Roure de la Creu. Expliquen, que al seu peu, hi morí un vianant i que en record del fet es posà una creu a la soca. Amb els anys, la creu ha quedat a dins la fusta.

Travessem Mossoga, un dels bullidors més ben definits, cabalós i espectacular, que neix prop de l'església d'Usall. Embranquem amb un camí més ample i passem per davant del Mas. Havia estat un hostel a peu del camí ral de Girona a Olot.

Després d'una zona boscosa, entrem a Serinyà havent passat primer el veïnat del Reclau-Viver. Un cop creuat el Serinyadell arribem a la plaça de l'Ajuntament, al centre del poble.

Ràpidament en sortim passant prop del cementiri, creuem la carretera per un pas soterrani per davant de la masia de Gatielles. Deshabitada durant anys, ara s'ha anat urbanitzant i s'ha convertit en un petit veïnat. Serà el destí de tantes paireries i grans casals mig abandonats pel seu elevat cost de manteniment?

Estem ja a la vall del Ser. Aquest riu neix als peus de la població de Santa Pau i fins a afluir al Fluvià, el seu recorregut és fitat sempre per la serralada transversal de Sant Julià del Mont. Que el seu origen es forma en terres volcàniques ho confirmen els còdols de lava que podem trobar a la seva llera, fins i tot prop de Serinyà, portats per la força de les seves aigües. La serra de Sant Julià es la carena que enllaça Olot amb Serinyà i que separa dos cursos fluvials: la riera de la Miana (més endavant pren el nom de Jonyell) i el Ser.

Anem entrant a l'ampla vall. Deixem l'abundosa font de Gatielles i més tard Can Peret a la nostra dreta. A les envistes de Ca n'Illa aprofitem un pont senzill, però de sòlida construcció, per creuar el Ser i plantar-nos davant de Ca n'Aulina.

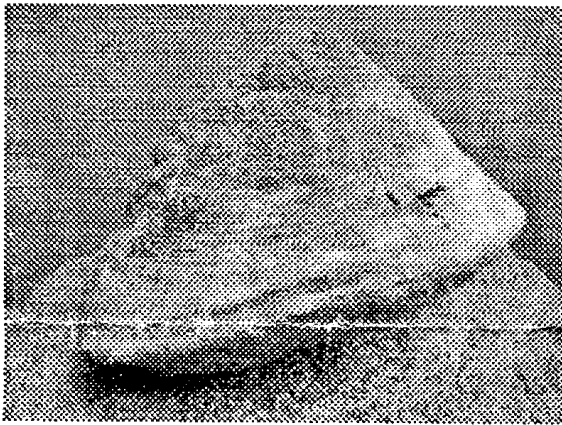
A en Joan Rubirola i els seus germans, els últims estadants de la casa, ja els hauria convingut tenir el pont en lloc del passallís que hi havia abans. Quan plou fort, el Ser creix tant que arriba a pujar damunt de la carretera i inunda els camps propers al riu. Durant dies era impossible de creuar-lo. Havien de passar per Can Cofi per poder anar cap al poble.

Passem enmig dels extensos camps i creuem el **rec del Clot de la Vidua** i voregem **l'Olivatot**, havia estat un senzill olivet. Després d'una curta pujada, embranquem amb una pista de desforestar i resseguim el **pla de les Bruixes**.

Al capdavant d'una baixada, val la pena treure el nas a un petit mirador, **la Trona**: als nostres peus, Ca n'Illa. Els Illa habiten aquesta casa des de finals del segle X.

Passem per davant de les runes de **Vilar**. Observem que té diversos "rampeus", aquests suports fets de pedra que aguanten les parets de la casa. Aviat enforquem amb el camí a Brunyoles.

En aquesta zona abunden els fòssils del tipus *Velates*, un cargol marí que vivia fa uns 50 milions d'anys.

Les quatre parets de **Brunyoles** ens poden passar per alt, si no ens hi fixem bé. Poc més enllà de la casa, sortia el camí cap a Roca i el Torn, però en fer la nova pista el van colgar de terra. L'agafem després d'haver fet un curt tram de carretera.

Durant una bona estona, caminem força de pla per aquest bonic camí. Continuem remuntant el curs del Ser. A la tardor, una cinta daurada ens assenjala perfectament per on circulen les seves aigües.

L'Escaire. A partir d'aquest caire el camí davalla cap al Ser pel **pujant de la Guilla**. Veiem els camps i la casa de **Can Pla** a l'altre costat del riu.

Arribem a tocar l'aigua. Travessem enmig de feixes i camps que en el seu temps eren treballats pels masovers de Ca l'Esquerp, La Cadavall, la Guardiola, la Barraca i Cal Cisteller. Humils masies que pertanyien a la parròquia de Briolf.

Troblem un camí més fressat, és el camí per anar a l'ermita de Briolf, a mig aire, i al collet de Besalú o del Pi de Sant Josep, un pas a la carena molt utilitzat antigament, que comunicava Besalú amb Sant Miquel de Campmajor.

Nosaltres anem cap a l'esquerra. Aviat veurem el Ser, enfonsat a la vall, ple de gorgues o petits embassaments. Una d'aquestes gorgues seria la protagonista de la llegenda de la Gorga del Diable. En pocs minuts passem a tocar la moderna capella de **Santa Maria de Loreto**, de principis del segle XX.

Davallem fins a tocar el Ser. Estem al **paratge de Roca**.

Continuem per la vora del riu per un camí fressat pel ramat.

Caminem per camps que formen part del quintà de **Can Jofre**, que veiem enlairada al límit del bosc. Sortim dels camps a l'alçada de la **Brugada** i aviat enforquem amb un camí travesser. Era l'antic camí que la gent del Torn utilitzava per anar cap a Briolf i Serinyà. Ara hi passa el GR2.

Farem un bon tram d'aquest bonic camí, ben conservat, sense deixar la direcció que dúiem. Un terme ens avisa que canviem de terme municipal, entrem a Sant Ferriol, un extens municipi amb poca població i força escampada, sense un nucli urbà principal.

Deixem el camí davant de **Mas Rampinya**. Ara caminarem per bona carretera fins el Torn.

Després de l'entrada a les cases que s'han construït al voltant de la **Cadavall**, la carretera és asfaltada.

Creuem el Ser per un passallís força baix. Una gruixuda capa d'algues tapa tota la llera del riu. L'excés de nutrients (provinents dels abocaments de purins de les explotacions ramaderes) fa créixer desmesuradament les algues, trenca l'equilibri del riu, i fa disminuir la quantitat d'oxigen de les seves aigües, cosa que perjudica la fauna que hi habita. Poc després entrem al **Torn**.

És un petit nucli urbà (municipi de Sant Ferriol) molt ben conservat, al voltant de l'**església de Sant Andreu del Torn**.

En sortim per la **plaça Major** i remuntem el Ser fins a trobar un estret i modern pont de formigó, per on creuem el riu i continuem remuntant-lo pel mig d'una arbreda fins a trobar una carretera, d'on surt el costerut camí que ens menarà al **collet de Canyelles**.

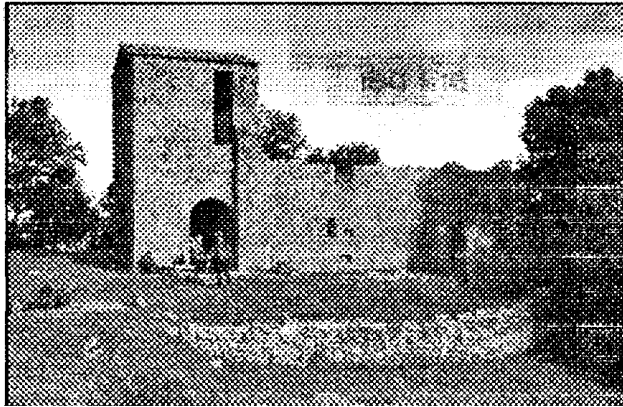
Aquest coll és un important nus de camins: cap al bac baixen el camí a Gussinyer i el camí a la Miana, que passa per l'abandonada casa de Canyelles. Si seguim carena cap a llevant, aniríem primer al pla de les Bruixes i el turó Vermell i podríem continuar, ja per camí més embardissat, fins al coll Salom. Nosaltres anem per la carena direcció Sant Julià del Mont.

Observem en aquest tram de camí carener els bonics exemplars d'arboços. A solell destaca l'explotació ramadera de Codinac.

Passem per diversos collets fins arribar al **coll de Cabaià**. Aquí se'ns ajunta un camí que ve de Mal Bac i Gussinyer.

El camí que puja del coll de Cabaià coincideix amb una pista intransitable que ve del Sallent, al **collet de Can Serra**, i segueix per les pastures fins a la casa. La cabanya de **Can Serra Grivera**, bastida en un lloc molt dominant, es conserva en relatiu bon estat, però el propi habitatge, més enclotat, és en ruïnes. Més enllà de la masia deixarem a la dreta la pista que baixa al Casot, la Guàrdia i la Miana, i seguirem cap amunt per la carretera. En arribar a un collet deixarem el vial a l'esquerra i anirem caire amunt per un bon camí, que ens portarà a les extenses i panoràmiques pastures que envolten la casa de **Pruan**. L'edifici de Pruan pateix un accelerat procés de ruïna, però el seu emplaçament és esplèndid. L'aturada hi és obligada. Més enllà el camí segueix al llarg d'un marge entre dues planes de pastura, passa per la font i continua ample i força planer. En la següent cruïlla deixarem a la dreta el camí que va a Plomers i Agustins. El nostre s'enfila fins ben a prop de la carena i porta a coll Satrapa.

A **coll Satrapa** deixarem a l'esquerra el camí a Santa Pau i a la dreta el dels Agustins. Escollirem el del mig, que continua pujant per l'obaga, cap a ponent. A uns deu minuts del coll aboca a una pista intransitable, que seguirem. Més enllà deixarem a la dreta un brancal de la pista que torna a l'antic traçat del camí, però ja és millor continuar fins al cim de Sant Julià per la carretera que hi dóna accés.

Sant Julià del Mont fou un monestir benedictí, documentat l'any 866 i incorporat al de Sant Esteve de Banyoles el 878. Més endavant acabà per ser convertit en una simple parròquia, traslladada a la Miana els segles XIV o XV. L'església és una construcció romànica, d'una sola nau amb absis semicircular. La volta és enfonsada. La sagristia i la torre-campanar són afegits posteriors. Aquesta darrera i la casa veïna, habitada fins al començament de la guerra civil, foren restaurades per iniciativa del Grup Passabigues, de Santa Pau. El cim que ocupen els edificis, de 907 metres, fa partió entre els termes de Santa Pau, a on pertanyen, i de Sant Joan les Fonts.

Baixarem del cim seguint el caire nord de la muntanya. Després d'una bassa, deixarem a la dreta el camí en el qual han confluït els que pugen de Can Serra de Bosc i de Lliurella, i tombarem cap a l'esquerra. Aviat trobarem la carretera, en un cairat. També la seguirem cap a l'esquerra. Deixarem la que puja al cim i arribarem a un collet, als peus del **puig d'en Bardissa**. El camí vell continua pel solell de la muntanya i va novament a la carena. Travessarem la carretera, deixarem a la dreta el **camí de Roques Girades** i tornarem al vial, uns cent metres abans del coll de Boixeda.

Al **coll de Boixeda** deixarem a la dreta els camins que baixen a Begudà pel clot de Monjos i per Can Devesa, i a l'esquerra el de Santa Pau. Nosaltres seguirem per la carretera, un centenar de metres més. En la cruïlla amb el camí de Batet agafarem el dreturer corriol que s'enfila pel caire, en contínues tortes, fins al cim del **Puigsacreu**.

L'església de **Sant Abdó i Sant Senén** fou bastida al bell cim a principis del segle XV. És una construcció popular de reduïdes dimensions, excel·lent mirador de Santa Pau i la zona volcànica. L'aplec anual se celebra el darrer diumenge de juliol.

Una estreta carretera permet baixar del cim cap el **coll de Palomeres** i segueix cap a Batet.

Deixarem a la dreta la que baixa a Gramoners i faldejarem per l'obaga el turó de Godomar. Després d'alguns trams empedrats deixarem a l'esquerra la masia de **Godomar** i ens acostarem al **Pla**, una altra casa. Més enllà seguirem la carretera asfaltada que creua l'**altiplà volcànic de Batet**, comunicant les diferents masies. Deixarem la **Planella** a l'esquerra i anirem a la **font de la Trinitat**, veïna del santuari.

L'**església de la Trinitat de Batet**, documentada en el segle XIII, és una construcció romànica de tres naus i un sol absis, engrandida a principis del segle XVIII. Si hi arribem amb llum de dia, serà un bon mirador de la rodalia d'Olot, l'Alta Garrotxa i el Pirineu Oriental.

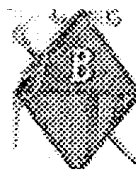
Deixarem a un i altre costat els hostals de Can Vergés i font Faja, i seguirem la carretera cap avall. En el següent revolt agafarem el **camí vell d'Olot**, a la dreta, que passa entre **Cal Rei**, **el Roure** i **Rubau**. Més enllà continua en dreturer descens, ample, sovint empedrat i vorejat per parets seques. El seguirem fins a la intersecció amb la carretera asfaltada de la **parròquia de Batet**, que probablement ja no visitarem. Continuarem cap avall seguint el mateix camí vell, passarem per **Gambot**, ens aproparem a la **Canova d'en Grau**, anirem de pla a uns xalets i tornarem a davallar cap a **Can Pericot**, el **Mas Virgínia** i **Can Masclet**, gaudint de sensacionals miradors d'Olot. Finalment arribarem a les cases del barri Olotí de **Benavent**. Baixarem pel **carrer de Sant Cristòfol**, creuarem el **Fluvià** pel **pont de Santa Magdalena**, construcció de pedra en part amagada per les antigues indústries que voregen el riu, i acabarem la caminada a poques passes de la capella que li dona nom, en ple casc antic d'**Olot**.

Horar

Banyoles (La Draga)	0:00
Església d'Usall	0:32
Serinyà (Ajuntament)	1:17
La Trona	2:09
Brunyoles	2:28
El Ser	2:49
Veinat de Roca	3:13
El Torn	3:59
Serra Grivera	5:24
Sant Julià del Mont	6:34
La Trinitat	7:49
Olot	8:39

Centre Excursionista d'Olot

Centre Excursionista de Banyoles

12 de març de 2006